

(5) De eenheid van de Geest

1. Inleiding: Uiterlijke eenheid

In de reeks studies waarin we het werk van de heilige Geest in onze dagen belichten vanuit de Efezebrief, zijn we nu gekomen aan het onderwerp: de eenheid van de Geest zoals verwoord wordt in de kerntekst van deze studie: **Efeziërs 4:3**. We lezen **Efeziërs 4:1-13**:

1 Als gevangene in de Here, vermaan ik u dan te wandelen waardig der roeping, waarmee gij geroepen zijt, **2** met alle nederigheid en zachtmoedigheid, met lankmoedigheid, en elkander in liefde te verdragen, **3** en u te beijveren **de eenheid des Geestes** te bewaren door de band des vredes: **4** één lichaam en één Geest, gelijk gij ook geroepen zijt in de ene hoop uwer roeping, **5** één Here, één geloof, één doop, **6** één God en Vader van allen, die is boven allen en door allen en in allen.

7 Maar aan een ieder onzer afzonderlijk is de genade gegeven, naar de mate, waarin Christus haar schenkt. **8** Daarom heet het: opgevaren naar den hoge voerde Hij krijgsgevangenen mede, gaven gaf Hij aan de mensen.

9 Wat betekent dit: Hij is opgevaren, anders dan dat Hij ook nedergedaald is naar de lagere, aardse gewesten? **10** Hij, die nedergedaald is, Hij is het ook, die is opgevaren ver boven alle hemelen, om alles tot volheid te brengen. **11** En Hij heeft zowel apostelen als profeten gegeven, zowel evangelisten als herders en leraars, **12** om de heiligen toe te rusten tot dienstbetoon, tot opbouw van het lichaam van Christus, **13** totdat wij allen de eenheid des geloofs en der volle kennis van de Zoon Gods bereikt hebben, de mannelijke rijpheid, de maat van de wasdom der volheid van Christus.

Wat bedoelt Paulus nu met eenheid in dit Bijbelgedeelte? Ligt deze eenheid in het samen dragen van een uniform zoals bij het Leger des Heils? Ligt deze eenheid in de wijze waarop we op zondagmorgen in een eredienst gekleed (moeten) gaan? Ligt deze eenheid in de dogma's en onze doctrines over tal van onderwerpen in Gods Woord? Moeten we allemaal op dezelfde manier denken, voelen en ons gedragen? Ligt de eenheid in de wijze waarop wij de eredienst invullen, de wijze waarop wij het avondmaal (moeten) vieren, de wijze waarop wij dopen en bijv. oudsten aanstellen? Ligt de eenheid van de Geest in het feit dat wij bijv. allen in tongen moeten spreken als bewijs van de inwoning van de Geest? Ligt de eenheid in onze opvattingen over de doop in de Geest, het vervuld zijn met de Geest en de krachtige uitwerking van de Geest in ons leven?

Wanneer we nu kijken naar de praktijk van het kerkelijk en gemeentelijk leven over heel de wereld zijn bijna alle bovengenoemde punten redenen geweest tot verdeeldheid. Daarom kan deze studie best enige spanning oproepen. We zullen daarom met nederigheid, zachtmoedigheid en geduld naar het onderwerp van deze les moeten kijken. Laten wij daarbij bidden dat we elkander in liefde kunnen verdragen¹. Want zo wandelen wij waardig naar de roeping waarmee wij geroepen zijn.²

¹ Ef.4:2.

² Ef.4:1: de letterlijke vertaling van deze tekst is: "Dus roep ik u ernaast (= vertroosten, vertaald met vermanen in de NBG), ik de gevangene in de Here, om te wandelen waardig aan de roeping waarmee u geroepen bent." De woorden ernaast roepen, roeping en geroepen zijn wijzen ten diepste op het gemeente-zijn. De gemeente als Lichaam van Christus is namelijk een lichaam van 'uitgeroepen'!

2. Overzicht van de studie

In het tekstgedeelte van deze les gebruikt Paulus tweemaal het woord 'eenheid' (henotes). Dit is een ongewoon en ongebruikelijk woord in het NT. Het komt ook alleen in dit tekstgedeelte voor. De twee keer in dit tekstgedeelte zijn:

1. **:3** De eenheid van de Geest
2. **:13** De eenheid van het geloof en van de volle kennis van de Zoon van God

Deze twee teksten bepalen de structuur van deze les. Deze structuur is als volgt:

- **(:1-6) Oproep tot eenheid (basis)**
Het bewaren van de eenheid van de Geest in de samenbinding van vrede³
- **(:7-12) Het praktiseren van eenheid (praktijk)**
Door het juiste gebruik van de gaven die Christus gegeven heeft
- **(:13) Doel van eenheid**
Om te komen tot de eenheid van het geloof en van de volle kennis van de Zoon van God

Wanneer we willen begrijpen wat de eenheid van de Geest in **:3** is, hebben we feitelijk maar één tekst waarmee we het kunnen vergelijken nl. **:13**: de eenheid van het geloof en van de volle kennis van de Zoon van God. De eenheid van de Geest kunnen we daarom niet los zien van geloof en kennis. Geloof en kennis zijn per definitie geen uiterlijke zichtbare zaken, maar geestelijke dingen. Wat geestelijk is, is per definitie niet zichtbaar. Wanneer we dus de eenheid van de Geest zoeken in uiterlijke zichtbare zaken, zullen we eerder verdeeld raken dan verbonden met elkaar. We hebben de gaven van Christus nodig; apostelen, profeten, herders/leraars en evangelisten om de eenheid van de Geest te kunnen bewaren en te komen tot de eenheid van geloof en van de volle kennis van de Zoon van God. Dan zullen wij niet meer onvolwassen zijn in ons geloof en niet meer heen en weer geslingerd door allerlei leringen die heel vaak te maken hebben met uiterlijke, zichtbare zaken. Dan zullen we vrij zijn, doordat we ons aan de waarheid houden⁴. Ook zullen we samen in liefde en in elk opzicht naar Christus groeien; het hoofd van het Lichaam⁵.

3. De oproep tot eenheid

De oproep tot eenheid vinden we in de woorden 'u te bejiveren de eenheid van de Geest te bewaren door de band des vredes'.

1. Het bewaren

Bewaren is niet zoeken naar wat nog niet is, maar behouden wat reeds een bezit is. Bewaren is de vertaling van 'tereo' dat ook is vertaald met het woord

---

³ De letterlijke vertaling van 'de band des vredes'.

⁴ Johannes 8:32.

⁵ Efeziërs 4:13-15.

'behouden'⁶. We moeten ons beijveren de eenheid van de Geest te bewaren. Beijveren kan ook vertaald worden met 'haasten'. Daarin zit de gedachte dat we snel ons best moeten doen om de eenheid van de Geest te bewaren.

Als gelovigen hebben we de eenheid van de Geest. Wij zijn als gelovigen met elkaar verbonden door en in één Geest. Elk kind van God mag er zeker van zijn dat de Geest van God in hem/haar woont. Zoals we al eerder hebben geleerd zijn wij allen verzegeld met de heilige Geest⁷. En allen mogen wij ook in één Geest verkeren in de tegenwoordigheid van de Vader in de hemel⁸. En door / in dezelfde Geest mogen wij allen verkeren in het huis van de Vader als huisgenoten⁹ Gods. Wij zijn als gelovigen in een volstrekt unieke positie gekomen; gezeten met Christus in de bovenhemelse sfeer¹⁰. Wanneer we elkaar op deze wijze zien, zullen we ook de eenheid van de Geest kunnen bewaren.

Maar hoewel we allen als kinderen Gods dezelfde Geest hebben ontvangen, betekent dit nog niet dat wij ons allen laten leiden door de heilige Geest. Het is ook mogelijk dat we dingen aan de heilige Geest toeschrijven die niet van Hem komen, maar veeleer rusten op eigen ervaringen.

Hoe leren we onderscheiden van wat van de Geest van God is en niet? Waar we niet op af moeten en mogen gaan zijn de ervaringen van medegelovigen. Ervaringen zijn per definitie persoonsgebonden en kunnen nooit de norm zijn waarop wij het werk van de heilige Geest kunnen en moeten beoordelen. God gaat in iedere gelovige zijn eigen unieke weg. Wat voor de één een noodzakelijke ervaring is om hem of haar dichter bij God te kunnen brengen, kan voor de ander juist een valkuil zijn waardoor hij/zij van het hart van God wordt afgetrokken. Ervaringen van medegelovigen mogen getuigenissen zijn van het bijzondere werk van God in hun hart, maar zijn strikt persoonlijk.

Waar moeten we dan wel op afstemmen? De enige toetssteen die wij hebben is het Woord van God. En in dit woord van God moeten we leren onderscheiden de dingen die verschillen¹¹. In het Oude Testament en Nieuwe Testament tot de openbaring van het geheimenis ligt het accent op de Godsopenbaring aan Zijn volk Israël en de verkondiging van het Koninkrijk van God voor Israël¹². Daarin was er onderscheid tussen de Jood en de heiden. Dit onderscheid is weggefallen in de openbaring van het geheimenis. De gelovige Jood en de gelovige heiden zijn nu samengebracht in één Lichaam en in één Geest verbonden¹³. Wanneer we de dingen die verschillen niet onderscheiden in het Woord van God, zullen we ook het werk van de heilige Geest in onze dagen onvoldoende verstaan. De uitwerking hiervan ligt dan vaak in dingen die gelovigen verdelen in plaats van één maken. En in die dingen gaat het niet meer om de eenheid van geloof en de volle kennis van de Zoon van God.

⁶ Verg. 2 Tim.4:7 waar Paulus spreekt over het geloof behouden.

⁷ Studie 1

⁸ Studie 2

⁹ Studie 3

¹⁰ De letterlijke betekenis van 'hemelse gewesten'

¹¹ De letterlijke betekenis van Fil.1:10.

¹² Handelingen 1:6.

¹³ Efeziërs 2:14-17

2. De band des vredes

Letterlijk schrijft Paulus niet over de band des vredes, maar over de samenbinding van vrede. Samenbinding is een -sun- woord¹⁴. Je mag het ook vertalen met 'dat wat samenbindt. We kunnen dit vergelijken met een rits. Twee delen van een stuk kleding zijn met elkaar verbonden door de rits. In Paulus brief aan de Efeziërs zijn er twee groepen gelovigen die met elkaar verbonden zijn in dezelfde Geest! De sfeer waarin deze verbondenheid mag worden ervaren is de sfeer van vrede, die er dankzij het verzoenende werk van Christus gekomen is¹⁵. Het is Christus die voor zowel de gelovige Jood als de gelovige heiden 'vrede' is. Zij zijn namelijk niet meer van elkaar te scheiden in het Lichaam van Christus. De vrede is dus de sfeer waarin gelovigen met elkaar mogen omgaan en de eenheid van de Geest moeten bewaren. De samenbinding van de vrede wordt hier in **Efeziërs 4** vervolgens beschreven in zeven elementen.

3. De elementen van eenheid

Deze zeven elementen zijn: één lichaam, één Geest en één hoop, één Heer, één geloof en één doop, één God en Vader.

Bij deze elementen gaat het om de eenheid van de Geest. Deze elementen zijn dus geestelijke zaken. Wanneer je deze elementen ziet als uiterlijke zichtbare zaken, worden ze al snel aanleiding tot verdeeldheid. Denk bijvoorbeeld aan de verschillende wijzen waarop men meent te moeten dopen. Wanneer we de zeven elementen nader bestuderen zien we dat we ze kunnen verdelen in drie groepen. Deze drie groepen kunnen we karakteriseren aan de hand van de samengestelde eenheid van God, bestaande in Vader, Zoon en Geest.

Geest: één lichaam, **één Geest**, één hoop.
Zoon: **één Heer**, één geloof, één doop.
Vader: **één God en Vader**, die boven allen en door allen en in u allen is.

Dat de volgorde hier begint met Geest en eindigt met Vader is omdat Paulus onderwerp is: de eenheid van de Geest.

De Gemeente is een lichaam, dat functioneert als een organisme, omdat het geleid wordt door het Hoofd; Christus. Dit is geestelijke leiding. Het is opvallend hoe weinig het Nieuwe Testament spreekt over het invullen van de erediensten op zondagmorgen. Nergens liggen in het NT bepaalde rituelen vast waaraan de gelovigen zich moeten houden. De wijze waarop we aan onze erediensten invulling geven kan dus zijn op basis van afspraken die we als gelovigen onderling maken. Nergens staat bijv. dat we met votum/groet moeten beginnen of de dienst met een liturgische zegenbede moeten beëindigen. Het is aan de gelovigen onderling hoe men iets wil invullen. Dit vraagt van de gelovigen dus bedachtzaamheid en veel geduld met elkaar. Daarom moeten we ook leren elkander te verdragen in liefde.

In de eerste drie elementen gaat het over het lichaam en de hoop van uw roeping. Als Lichaam van Christus hebben wij een andere hoop, en een andere roeping dan bijv. het volk Israël. Paulus gebed is dat wij wijsheid in onze geest zullen ontvangen om Christus op een juiste manier te leren kennen, opdat we zullen

---

¹⁴ Zie studie 3. 5.a

¹⁵ Efeziërs 2:14-17.

weten welke hoop onze roeping wekt¹⁶. Wanneer we ons als broeders en zusters in de Heer daarmee bezig houden, dan leren wij bijzaken van hoofdzaken te scheiden en zal de eenheid van de ene Geest die wij mogen bewaren worden versterkt.

In de tweede groep van drie elementen gaat het om de Heer. Deze Heer is onze Heer, de Zoon van God. Het ene geloof en de ene doop worden ook verbonden met de Heer. Het is opvallend dat hier wordt gesproken over één doop. Wanneer we kijken naar de verschillende visies die er bestaan over de doop in verschillende kerken en gemeenten, zien we dat het niet onterecht is dat de doop wordt genoemd: het water dat scheiding brengt. Hoeveel verhitte discussies zijn er al geweest in kerkgeschiedenis? Maar over welke doop spreekt Paulus hier? Er zijn twee visies die het meest worden genoemd.

1. Paulus schrijft hier over de waterdoop¹⁷. Dat is de letterlijke onderdompeling in water als een uiterlijke symbool van een innerlijke verandering.
2. Paulus schrijft hier over de doop in de Geest. Dat is het ontvangen van de Geest op het moment van de wedergeboorte, waarbij de gelovige wordt toegevoegd aan het Lichaam van Christus.¹⁸ Of, zoals in charismatische theologie wordt geleerd, het overweldigd worden door de Geest van God in een aparte tweede ervaring na de wedergeboorte, na een handoplegging of na een periode van ernstig zoeken naar de werking van de Geest in het geestelijk leven.

Als het gaat over de waterdoop zijn er twee problemen met deze visie. In de eerste plaats heeft het ritueel van de doop eerder voor verdeeldheid onder de gelovigen gezorgd dan eenheid en in de tweede plaats zwijgt Paulus over het zichtbare symbool van eenheid; de viering van de maaltijd des Heren¹⁹.

Wanneer Paulus hier de doop in de Geest bedoelt, correspondeert dat niet met de verdeling van de elementen van eenheid, waarbij de tweede groep elementen spreekt over de Zoon i.p.v. de Geest. En ten tweede wordt er in de bredere context van dit gedeelte nergens gerefereerd aan de doop in de Geest.

Daarom geloof ik dat Paulus met deze doop niet de waterdoop of de doop in de Geest bedoelt, maar de doop van gelovigen in de dood van Christus. Wij zijn als kinderen Gods ééngemaakt met Christus in Zijn dood en opstanding. Het gaat over de doop zoals Paulus dit beschrijft in **Romeinen 6:1-11** en **Colossenzen 2:11-12**. We lezen de tekst uit de **Colossenzenbrief**:

11 In Hem zijt gij ook met een besnijdenis, die geen werk van mensenhanden is, besneden door het afleggen van het lichaam des vlezes, in de besnijdenis van Christus, **12** daar gij met Hem **begraven zijt in de doop**. In Hem zijt gij ook mede opgewekt door het geloof aan de werking Gods, die Hem uit de doden heeft opgewekt.

Het geloof dat in deze tweede groep elementen wordt genoemd is het geloof van Christus waarover we lezen in **Galaten 2:20**

20 Met Christus ben ik gekruisigd, en toch leef ik, (dat is), niet meer mijn ik, maar Christus leeft in mij. En voor zover ik nu (nog) in het vlees leef, leef ik door **het**

¹⁶ Efeziërs 1:17,18

¹⁷ Handelingen 2:38; 8:16, 35-39; 19:5; 1 Kor.1:13-15

¹⁸ 1 Korintiërs 12:13.

¹⁹ 1 Korintiërs 10:17

geloof van de Zoon van God, die mij heeft liefgehad en Zich voor mij heeft overgegeven.

4. Het praktiseren van eenheid

Tussen de eenheid van geloof en de eenheid van de Geest schrijft Paulus over de gaven die Christus gegeven heeft. In dit verband zijn het de gaven die gegeven zijn aan Zijn Lichaam, de Gemeente. Paulus schrijft over twee soorten gaven:

1. De gave van genade (:7)
2. Personen die als gaven aan de Gemeente gegeven zijn (:11).

1. De gave van genade

De tekst: "maar aan een ieder van ons afzonderlijk is *de genade gegeven*", lijkt sterk op de tekst uit 3:7: "het evangelie waarvan ik een dienaar geworden ben, naar de gave van de *genade van God die mij gegeven is...*

Paulus was in gevangenschap ter wille van zijn bediening om het geheimenis van Christus te openbaren. Binnen dit geheimenis wordt vooral duidelijk dat mensen die zonder God en zonder hoop in deze wereld waren²⁰, op grond van de meest intensieve vorm van verzoening²¹ deelhebben aan de grootst mogelijke zegen²² door Gods genade. Paulus heeft bijzondere genade ontvangen zoals we ook lezen in Efeziërs 3:2,7,8. Maar aan een ieder van ons is afzonderlijk ook genade geschenken. Deze genade is naar "de maat van de gave van Christus" (letterlijk). Deze maat verbindt ons met :13 waarin Paulus schrijft over de "maat van de volwassenheid (In de NBG vertaald met wasdom) van de volheid van Christus. De aan Paulus gegeven genade stond in het licht van de openbaring van het geheimenis van Christus. Zou de genade die aan een ieder van ons gegeven is, ons ook niet brengen tot inzicht in dit geheimenis opdat wij volwassen worden in Christus?

De boodschap van het geheimenis wordt niet door iedereen gekend. In deze boodschap gaat het om geestelijke waarheden die wij niet direct zien. Waarheden die alles te maken hebben met de unieke plaats die het Lichaam van Christus; de gemeente inneemt in het heilsplan van God. Om de eenheid van de Geest te kunnen bewaren hebben wij inzicht nodig in het geheimenis. We hebben inzicht nodig hoe het Lichaam van Christus wordt gezien in Gods heilsplan. We hebben inzicht nodig hoe dit lichaam van gelovigen uit de Joden en de heidenen moet functioneren. We hebben inzicht nodig om als gelovigen naar 'ons hoofd'; Christus te groeien. We hebben inzicht nodig om de eenheid van de Geest te kunnen bewaren.

In mijn observaties van vele gelovigen in verschillende kerken en kringen heb ik ontdekt dat wanneer dit inzicht in dit geheimenis ontbreekt, men zich richt op de uiterlijke zaken van het geloof. Men komt tot verwarrende theorieën over de plaats van de gemeente in Gods plan. Sommigen zien de gemeente als voortzetting van Israël. Anderen zien de gemeente als het Koninkrijk van God in deze tijd.

---

²⁰ Efeziërs 2:12

²¹ Efeziërs 2:16

²² De geestelijke zegeningen in Ef.1:3-14).

Dit alles verdeelt de gelovigen. Gelukkig hebben alle gelovigen de Geest van Christus ontvangen. Deze wekt ons op niet naar elkaar en alle verschillen te kijken en deze uit te vergroten, maar naar Christus die wij liefhebben. Als wij ons overgeven aan Christus liefde voor ons en ons verdiepen in de gezonde leer van het geheimenis, zijn wij in staat elkaar werkelijk te dienen en de eenheid te bewaren.

2. Personen als gaven

God heeft naast Zijn genade ons nog iets gegeven waardoor wij leren de eenheid te bewaren en te komen tot eenheid van geloof en de volle kennis van de Zoon van God. God heeft ons personen gegeven die als gaven gegeven zijn aan de gemeente. We onderscheiden binnen deze gaven twee soorten gaven naar hun functie:

1. De fundamenteleggende gaven: apostel en profeten²³
2. De opbouwende gaven: evangelist en herder/leraar.

Waar de apostelen en de profeten aan het fundament hebben gewerkt van het Lichaam van Christus, geeft God ons in onze tijd aan de Gemeente: evangelisten, en herders/leraren. Het evangelie dat de evangelisten tot opbouw van het Lichaam van Christus verkondigen is het 'evangelie van vrede'²⁴, dat Paulus koppelt aan het geheimenis²⁵. Dit gaat over onze unieke positie in Christus. De herders/leraren (in het Grieks één woord²⁶) zorgen ervoor dat aan de gelovigen goed voedsel wordt gegeven (herder) en dit goede voedsel is inzicht in het Woord van God (leraar), opdat de gelovigen volledig toegerust worden in een bediening dat het Lichaam van Christus opbouwt.

De taak van deze personen ligt in het bewaren van de gezonde leer. Opdat vanuit de gezonde leer een gezonde geestelijke levenswandel voortkomt. De gezonde leer zorgt ervoor dat de gelovigen stabiel worden in hun leven met God. De gezonde leer heeft alles te maken met het geheimenis van Christus.

5. Het doel van eenheid

Het doel van de eenheid van de Geest en het werk van de 'opbouwende gaven' van evangelisten en herders/laars wordt omschreven in **Efeziërs 4:13** (een letterlijke vertaling):

Totdat wij allen geheel komen tot in de eenheid van het geloof en de volledige kennis van de Zoon van God, tot in een volwassen man, tot in de maat van de volwassenheid van de volheid van Christus...

De eenheid van het geloof is de volledige kennis van de Zoon van God. De woorden 'volledige kennis' zijn de vertaling van het Griekse woord 'epignosis'. Dit is een kennen door een innige vorm van gemeenschap. Deze kennis is bijzonder belangrijk, want zonder deze kennis schrijft de profeet Hosea 'gaat het volk verloren'. De gelovigen zullen gaan dwalen zonder deze intieme kennis. Een Bijbelleraar schrijft:

---

²³ In het kader van deze onderwerpsree ga ik hier niet in op de vraag waarom deze gaven functioneerden als fundament van de Gemeente.

²⁴ Efeziërs 6:15

²⁵ Efeziërs 6:19

²⁶ Didaskalos (verg. ons woord didactiek)

Waarom zijn zo weinig gelovigen op de hoogte van hun werkelijke positie in Christus en de rijkdom die ons geschonken is in het kader van de boodschap van het geheimenis? Is het niet omdat de volledige kennis hieromtrent eenvoudigweg niet bekend is bij de meeste geestelijke leiders van vandaag en daarom ook niet gepredikt kan worden?

Deze kennis komt in Paulus brieven na de openbaring van het geheimenis zevenmaal voor:

1. Ef.1:17 ...van wijsheid en openbaring in Zijn **volledige kennis** (letterlijk)
2. Ef.4:13 ...totdat wij allen geheel komen tot... de **volledige kennis** van de Zoon van God.
3. Fil.1:9 ...Dit bid ik dat Uw liefde ...meer overvloedig mogen zijn in **...volledige kennis** (NGB: 'helder inzicht').
4. Kol.1:9 ...Daarom bidden wij...voor u... dat gij met de **volledige kennis** (NGB: 'rechte kennis') van Zijn wil vervuld moogt worden.
5. Kol.1:10 ...en op te wassen in de **volledige kennis** (NGB: 'rechte kennis') van God.
6. Kol.2:2 opdat zij... in liefde verenigd worden tot alle rijkdom van een **volledige kennis** en zij het geheimenis Gods mogen kennen...
7. Kol.3:10 en de nieuwe (mens) aangedaan hebt, die vernieuwd wordt tot volledige kennis (NGB: volle kennis) naar het beeld van zijn Schepper...

In de tekst **Kol.2:2** zien we ook de verbinding tussen eenheid, kennis en geheimenis. Dit heeft alles met elkaar te maken. En dit brengt ons weer bij de elementen van eenheid.

1. Eén lichaam: het lichaam van Christus, het onderwerp van het geheimenis
2. Eén Geest: waarmede alle gelovigen als leden van het Lichaam verzegeld zijn.
3. Eén hoop: de unieke hoop van het Lichaam van Christus gekoppeld aan de roeping om één met Hem te zijn in de 'hemelse gewesten'.
4. Eén heer: het Hoofd van het Lichaam, waardoor wij ons geestelijk willen laten leiden als leden van het Lichaam
5. Eén doop: de vereenzelviging van de gelovige met Christus in Zijn dood en opstanding. Zo kunnen wij in nieuwheid des levens wandelen.
6. Eén geloof: Wij leven uit het geloof van Christus die ons heeft liefgehad en zich voor Zijn Gemeente heeft overgegeven.
7. Eén God en Vader: die in al de gelovigen is door Zijn Geest.

Als wij zich hebben op al deze waarheden zal het eenvoudiger zijn om de eenheid van de Geest te bewaren!

6. Gedicht

*Zo wil ik één zijn
met allen Heer
in Uw lichaam
met elkaar
verbonden.
In één Geest
die tot ons
is gezonden.*

*In één hoop
waardoor we weten
wat ons wacht.
In één Heer
die ons leidt
door elke nacht.
in één doop
waardoor we met
U begraven zijn.*

*In één geloof
waardoor wij leven
vrij en rein
met één God
Die ons aller
Vader is
in de openbaring
van het geheimenis.*